

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 45: Forslag til lov om ændring af lov om mærkning af videogrammer.

Af kulturministeren (Jytte Hilden). (Fremsat 25/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hanne Andersen (S):

I dette lovforslag om mærkning af videogrammer har vi en bestemmelse om, at forslaget skal revideres i folketingssamlingen 1995-96. Ministeren foreslår det udskudt til 1998-99, alene af den grund, at der ikke er materiale nok at vurdere på. Derfor tilslutter vi os naturligvis, at vi skal have noget mere materiale, før vi laver en revision. Så der er tilslutning til forslaget.

Ester Larsen (V):

Der er ligeledes tilslutning til lovforslaget fra Venstre.

Agnete Laustsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Brian Mikkelsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi fuldt og helt støtter lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Det er jo svært at være imod lovforslaget, som alene omhandler en udsættelse af en revision, fordi grundlaget for revisionen ikke er til stede.

Alligevel føler jeg trang til at sige ved den her lejlighed, at vores opfattelse af det er, at det er et meget vigtigt og centralt område i en almindelig kulturpolitik i forhold til børn. Der er en række ting, man selvfølgelig kan klare via mærkning, men det er også klart, at der er andre kulturpolitiske tiltag i forhold til børn og unge – ikke mindst med hensyn til gode tilbud – som er mindst lige så vigtige i forbindelse med en sådan mærkning.

Under alle omstændigheder er det jo nok sådan, at de mennesker, man gerne vil beskytte

med sådan en mærkning, måske ikke er de samme mennesker, som bliver beskyttet, for der er nogle, der er bevidste om det her problem, mens andre forældre måske er mindre bevidste om det.

Men under alle omstændigheder tilsiger vi forslaget vores tilslutning.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I Det Radikale Venstre kan vi også tilslutte os det lovforslag, der her er fremsat.

Kim Behnke (FP):

Det faktum, at lovforslaget er fremsat, og at Folketinget nu skal bruge tid på en første-, anden- og tredjebehandling og på en udvalgsbehandling osv. af lovforslaget blot for at få udskudt en revisionsfrist i en lov, taler entydigt for det, vi igen og igen præker fra denne stol: Lad være med at indbygge disse revisionsparagraffer!

Enhver minister og ethvert folketingsmedlem kan til enhver tid tage et lovforslag op til revision. Alligevel sker det gang på gang, at det bliver serveret til befolkningen som en imødekommelse eller et fantastisk forlig, der er indgået: Nu har et eller andet parti fået lov til at få en revisionsparagraf ind i lovgivningen! Det er unødvendigt, og det medfører kun, at vi får de mærkelige debatter, hvor vi skal ændre ét årstal til et andet.

Derfor synes jeg, at det, at vi har en så ny lovgivning med en så ny revisionsbestemmelse, burde få alle til at indse, at det er noget pjat, at vi har den slags bestemmelser. Enhver minister kan som sagt til enhver tid ligesom alle vi andre fremsætte alle de lovforslag om ændringer, som de har lyst til.

Med hensyn til det konkrete er Fremskridtspartiet modstander af, at vi har denne mærkning af videogrammer. Jeg har med interesse fulgt forløbet: hvordan filmcensorerne ikke er i stand til at overkomme den enorme pukkel af arbejde, der er. Og det er jo pinligt, at jeg har fået fuldstændig ret i min vurdering af, hvordan det her forløb ville blive.

Men ak nej, dengang vi havde behandlingen af lovforslaget, svarede ministeren både på den ene og den anden måde på de udvalgsspørgsmål, der forelå, og hævdede, at det her sagtens kunne lade sig gøre. Det har vist sig, at det ikke kan lade sig gøre, idet man kan ikke overkomme den arbejdsmængde, der er, og resultatet er så, at vi i dag ikke har noget ordentligt grundlag at vurdere på.